A francia Juncker

2019 március 10. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Sikeres? ? biztos azt gondolja.

A konzervatív úr szerepét?l a csalásokon és árulásokon át Macron karjáig.

Alain Juppé. 74 éves bukott jobboldali politikus. Egykori miniszterelnök, sokszoros miniszter, élethossziglani polgármester, többszörösen lebukott csaló és Macron legújabb szövetségese. A jobboldal árulója, írhatnánk, de akkor nem a lényegr?l írnánk. ? nem egyszer?en elárulta a francia jobboldalt, hanem kitartó, több évtizedes munkával szétverte.

Alain Juppé, a baloldalnak megfelelni vágyó jobboldal jelképe.

Ez az ember egyrészt azért érdekes éppen most, mert bejelentette, hogy visszavonul a politikai élett?l. Nem, nem azért, mert belátta, mennyit ártott a jobboldalnak. Hanem mert nagyon jó állást kapott. Az alkotmánybíróság tagja lesz, nem más, mint Macron jóvoltából. Logikus a kérdés: mi köze Jacques Chirac miniszterelnökének, Nicolas Sarkozy miniszterének a rekordnépszer?tlen balliberális elnökhöz? A válasz persze egyszer?: amikor kiderült 2017 decemberében, hogy a francia konzervatív párt, az LR nem hajlandó folytatni hosszú agóniáját, és nem a baloldalhoz, nem Macronhoz törleszked? elnököt választ, Juppé otthagyta a pártot. De még ez sem pontos. Nem akarok durva kifejezéseket használni egy id?s emberre, de nehezen tudom magam ennél pontosabban kifejezni: amolyan csúszómászóként hagyta ott a pártot. Még távozni sem tudott tisztességesen. Persze, miért is akart volna így tenni. El?ször elkezdte bírálni az új, keménykez? pártelnököt, Laurent Wauquiez-t, és dicsérni – ki mást – Macront. Elvben legf?bb politikai ellenfelét. Majd arról kezdett beszélni, hogy milyen jó lenne a politikai középnek egy lista, jobbközép-balközép, Macronnal kéz a kézben persze, a májusi uniós választásokra. Amit miért is ne vezethetne Juppé. De még ekkor sem lépett ki az LR-b?l. Aztán bejelentette, hogy két éve nem fizet tagdíjat, nem is szándékozik, mert nem ért egyet az LR új politikájával. Viszont sajnos az LR pártszabálya szerint, aki két évig nem fizet tagdíjat, annak vége a tagságának. Vagyis a kilépését is így oldotta meg. Megsz?nt a tagsága. Csendesen kimúlt. Hogy ne kelljen legalább egyszer egy egyenes mondatot kimondania.

De Alain Juppé más miatt is érdekes. S?t. ? a szavakban középre, valójában baloldalra húzó, a baloldal felé törleszked? álkonzervatív politikus legtipikusabb képvisel?je. Egy tehetségtelenebb Merkel, egy színjózan Juncker. Ó, jaj, csak ne mondjon olyat, ami megbánt egy érzékeny baloldali szavazót! Arról meg nem is beszélve, hogy ó jaj, csak nehogy rosszat írjon a balliberális Le Monde. Megfelelni, mindig megfelelni – a túloldalnak. Most, hogy látjuk, milyen (hivatalosan) néppárti politikusok bírálják a Fideszt, különösen érdekes Alain Juppé. Hiszen ? mintegy prototípusa ezeknek az embereknek.

Amikor Nicolas Sarkozy a kétezres évek elején kemény belügyminiszterként harcolt Párizs (és más nagyvárosok) küls? részeit megszálló, azokat no-go zónákká alakító, bevándorló hátter? muszlim fiatalemberek (többnyire b?nöz?k) ellen (igen, vannak no-go zónák Franciaországban, mi több, Párizsban is, igen), ez a derék konzervatív úr egészen mást talált fontosnak. Városa, Bordeaux látványos mecsetépítésbe fogott. Szerinte gesztusokat kell tenni a muszlim fiatalok felé, ez a megoldás. Ezután lett a gúnyneve Ali Juppé. Szerinte persze csak a „fasisztoid” médiumok hívják így, valójában még saját pártjában is Alinak gúnyolták. A 2017-es elnökválasztási kampányban több gy?lésen is ott voltam. Amikor valamelyik szónok Juppér?l beszélt dicsér?leg (? is támogatja jelöltünket, stb.), rendszeresen morogtak a szimpatizánsok és hol dühösen, hol viccel?dve csak annyit mondtak: Ali Juppé.

Nehéz viszont válaszolni arra a kérdésre, hogy sikeres-e Juppé életútja vagy sem. Igenis meg nem is.

Sikeres, hiszen volt miniszterelnök, középre húzódásával kétségtelenül az elmúlt húsz év egyik legnépszer?bb francia politikusa – és mindig megúszott mindent. Akkor is, amikor fiának önkormányzati lakást szerzett, akkor is, amikor az állam (Párizs) pénzén ezt elképeszt? fény?zéssel felújíttatta, és akkor is, amikor lebukott sajátos pártfinanszírozási trükkjeivel. Börtönre ítélték, de nem kellett bemennie. Egy ideig, ahogy hivatalosan mondani szokták, eltiltották a közügyekt?l, de gyorsan visszaevickélt. És milyen jól jöttek az újságíróbarátok, milyen jól jött, hogy miután 1997-ben konzervatív miniszterelnökként megbukott, utána már állandóan a sajtó kedvében járt. És viszont. A legkeményebb bírósági tárgyalások idején a Paris Match megható címlappal kedveskedett neki: az ?szi avaron sétál (a valóságban a börtönt?l retteg?) Alain Juppé, kéz a kézben szeretett nejével és nagyjából ez volt az egész oldalas kép címe: Szerelmespár (vagy Szerelmesek, esetleg Két egymást szeret? ember – erre már nem emlékszem pontosan) a viharban (megpróbáltatások között). Szinte megsajnáltam.

Nem sikeres, hiszen amikor (még) igaza volt, amikor (még) konzervatív politikusként viselkedett, akkor egy ország gy?lölte és sztrájkolt miatta hosszú hetekig (az 1995-ös nyugdíjreformjára gondolok). 1997-ben pedig az egyik legnevetségesebb politikai hibát követte el az V. köztársaság történetében. Koalíciós partnerével, Francois Léotard-

ral összeveszett, fél? volt, hogy a centrista Léotard kilépteti pártját a koalícióból, ha Chirac elnök nem váltja le miniszterelnökét, azaz Juppét. Ráadásul népszavazás is fenyegetett, a gazdasági helyzet sem volt tökéletes Franciaországban. Juppé – ahelyett, hogy lemondott volna – rábeszélte Chiracot, hogy oszlassa fel a Nemzetgy?lést és írjon ki el?rehozott választásokat. Három évvel a hivatalos választások el?tt. Ugyanis a közvélemény-kutatások akkor éppen azt mutatták, hogy a jobboldal gy?zhet. Sok mindent erre alapozott Juppé. Mindent. De tévedett. A baloldal nyert, átvette a hatalmat és a konzervatív elnöknek, Chiracnak egy olyan szocialista kormánnyal kellett els? elnöki ciklusa hét évéb?l a maradék ötben együttm?ködnie, amelyben kommunista politikusok is voltak.

Juppé 1997-es bukása után már csak arra vigyázott, hogy minél inkább középre húzódjon. Küzdelem a népszer?ségért, a már említett hízelgés a balliberális médiumoknak. Majd a jobboldal következetes szétverése.

Képtelenség volt t?le megszabadulni. Az az abszurd helyzet alakult ki évtizedeken át, hogy míg saját pártjában nem rajongtak érte, de országosan gyakorta ? volt a legnépszer?bb jobboldali politikus. Hiszen a baloldal – gyengesége, állandó gesztusai miatt – ?t fogadta el leginkább. Aztán 2017 el?tt kitalálta, hogy köztársasági elnök akar lenni. A mára elismerten elcsalt, Sarkozyt kiszorító, jobboldali el?választáson végül Juppé sem nyert. De Juppé semmilyen következtetést nem volt hajlandó levonni, ezután is aktív maradt.

S?t. Már csak a rombolás maradt neki. Az elnökválasztáson kiderült: Franciaországban valamilyen módon össze kell fognia a hagyományos jobboldalnak a radikális jobboldallal. Marine Le Pen nem ugyanaz a vállalhatatlan politikus, mint apja, ráadásul van 10 millió szavazója. Juppé viszont mindent elkövetett, hogy semmilyen közeledés ne lehessen a két párt között.

Sikeres? ? biztos azt gondolja. Élete alkonyához közeledve csodálatos állást kapott politikai ellenfelét?l, Macrontól – és ezt meg is szolgálta. Hiszen szétverte a francia konzervatív pártot.

A baloldalnak, a politikai korrekt beszéd terrorjának, a balliberális újságoknak való jobboldali megfelelési kényszer jelképe Juppé. A konzervativizmus nélküli konzervativizmus, a jobboldal nélküli jobboldal jelképe. Élet a hatalomban és a hatalom körül – eszmék, látomások, igazi gondolatok, valódi érzelmek nélkül.

A francia Juncker. Könnyen helyettesíthet? lenne egyik a másikkal.

Gábor László | Az Origo f?szerkeszt?je

www.888.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló